

at have en Styrke, der ikke gaar meget under netop dette Tal. Det har viist sig ved de Undersøgelsler, der ere blevne gjorte, at det ikke vil være gjørligt at faae en nogenlunde respektabel Styrke tilstede paa de truede Punkter i forholdsvis kort Tid — og det er naturligvis det, det kommer an paa — medmindre den Styrke, man har paa Sjælland, er 30,000 Mand. Der er ganske sikkert under en Forudsætning yttret, at man kunde nøies med 20,000 Mand; men det erede Medlem vil vistnok erindre, at det var under den Forudsætning, at Storebølt var affærret med en Forlinie, og at der var truffet de fornødne Dispositioner til at affærre Dreffund og eventualiter Flinterenden, saaledes at Forsvaret var delt i et nordre og søndre Forsvar. Dette vilde jo naturligvis ogsaa forandre Sagen betydeligt. Det tredje Moment, som for mig har Betydning, er Uddannelsen af denne Styrke, af de Midler, som skulle anvendes til Forsvaret, og i saa Henseende beklager jeg meget, at jeg for Hovedvaabnets Vedkommende staaar i meget bestemt Modsatning til den høitagtede Krigsminister. For Artilleriets og Rytteriets Vedkommende kan jeg ganske slutte mig til hans Mening, hvorimod jeg er og har været og hvede vil blive en bestemt Modstander af den Maade at uddanne Fodfolket paa, som her er fremsat. Jeg gaar ud fra, at en Revision af vor Hærløvs skal bevare fortrinnsvis alt det Gode, og er der Noget, der har været godt i vor Hærløvs, er det efter min Formening netop Uddannelsesmaaden. Den har været mangelfuld, men det ligger ikke i selve Principet, det ligger deri, at vi ikke have haft faste Befalingsmænd nok. Men selve Principet er, og jeg tror ogsaa det har været anerkjendt, ganske overordentlig helbdigt og har baaret meget smukke Frugter. Naar jeg siger, at Principet er fortrinligt, skal jeg dog tilføie, at det helst maa holdes i sin fuldstændige Renhed, og det er det ikke altid ganske blevet. Den fuldstændige Renhed i dette Princip er, at Rekrutbataillonerne skulle have fuldstændig Fred i de første 6 Maaneder til deres Uddannelse og kun skulle bruges til større Øvelser næste Aar, naar det hjemsendte Mandskab bliver indkaldt. Dette har ikke altid været Tilfældet. De ere oftere, jeg tror til Skade for deres Uddannelse, blevne brugte til større Øvelser paa en Tid, som kunde være anvendt bedre. Men i Principet anser jeg det for at være Blomsten i vor nuggjældende Hærløvs. Dette har den høitagtede Minister gjort Forslag til at forandre. Han har forandret det i en Retning, som tidligere har været foreslaaet af det erede Flextal her i Thinget, og vi have tidligere debatteret saa kraftigt og varmt angaaende det, at jeg ikke her skal fortabe mig i Sjentagelsen af, hvad jeg tidligere har udtalt.

Naar nu de Herrer da ville spørge mig, om eg, der altsaa er en decideret Modstander af en

Forandring heri, vil fravaade dem at vedtage Lovforslaget, naar denne Maade at uddanne Fodfolket paa bliver optagen deri, saa svarer jeg dertil Nei. Og jeg vil gaa videre. Jeg vil sige, at, dersom dette Forslag i sin Helhed foreslaa til Afstemning med denne forandrede Uddannelse for Fodfolket, vilde jeg stemme Ja derfor. Jeg ønsker at sige Grunden dertil. Dersom dette Forslag var kommet frem under de almindelige Forhold, hvorunder de tidligere Forslag til Hærløvens Revision have foreligget her i Thinget, vilde jeg upaatvivlelig til det sidste Dieblit og af al Kraft have stillet mig i Brechen for at bevare det efter min ringe Mening Rigtige, Gode og Fornuftige i vor nuhaende Uddannelse, men det er jo ikke Tilfældet. Den høitagtede Minister, har, efter at have udarbejdet sit Hærløvsforslag, forelagt det for en Kommission, og jeg tror, at det erede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds ikke er ganske nøie underrettet, hvis han tror, at det er Kommissionen, der har udarbejdet dette Hærløvsforslag. Hvis jeg har opfattet Situationen rigtigt, har den kun afgivet Betænkning over det af den høitæredede Krigsminister udarbejdede Hærløvsforslag, hvortil naturligvis den høitagtede Krigsminister har taget det Hensyn, han har troet at kunne. Altsaa Forslaget har været forelagt denne Kommission og det er jo ingen Hemmelighed, hvem denne Kommission har bestaaet af. Vi vide, at i denne har siddet den kommanderende General i 1ste Generalkommandodistrikt, som tidligere i en lang Aarrække har været Generatinspektør for Fodfolket. Der har i den siddet den nuværende Generalinspektør for Fodfolket, der har i den siddet den kommanderende General i 2det Generalkommandodistrikt og endelig Chefen for Generalstaben. Nu har den høitagtede Krigsminister sagt os ved Sagens Indbringelse her, at denne Kommission, bestaaende af disse sagtyndige udmærkede Kræfter, har erklæret sig gunstig for Lovforslaget. Naar den har gjort det, saa forudsætter jeg naturligvis som givet, at den ikke har erklæret sig ugunstig for et af de allervæsentligste Punkter, nemlig Hovedvaabenets Uddannelse. Naar jeg nu har denne Autoritet for mig, saa kan jeg vel ganske sikkert ikke forandre hos mig selv den Mening, som jeg efter den nøieste og mest indgaaende Overveelse har dannet mig; men jeg kan og jeg bør tage min Mening fangen saaledes, at jeg ikke tror paa dens Useilbarlighed; men naar saadanne Kræfter have erklæret det for at være godt og rigtigt, at en sliq Forandring sker med Stolighed, høier jeg mig derfor. Naar dette altsaa forholder sig saa, saa ville de Herrer se, at jeg for mit Vedkommende kun kan have en overordentlig ringe Interesse af de Udtalelser, som overhovedet ville falde her ved Hærløvens 1ste Behandling. De have kun Interesse for mig, forsaavidt det deraf klart kunde komme til at fremgaa, hvorvidt Valgdagen den